

לאה
(דרחל)

כותל משותף (ריבועים)

ז"א נותן את הריבועים לנוק; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

כתר ←

←	בינה
←	גבורה

←	חכמה
←	חסד

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	גבורה
←	הוד

←	חסד
←	נצה

←	סיום לאה	מלכות
←	רחל	כתר
←		חכמה
←		בינה
←		דעת
←		חסד
←		יסוד
←		מלכות

←	בינה
←	גבורה
←	הוד

←	חכמה
←	חסד
←	נצה

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	סיום רחל	מלכות
---	----------	-------

ז"א

מדרגה
4 | 2
(מי"ב מדרגות של הרפ"ח)

כתר

←

←	בינה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	חכמה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	דעת
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	גבורה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	חסד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	ת"ת
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חות דז"א

←	הוד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	נצה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	יסוד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	עטרת היסוד	סיום ז"א
---	------------	----------

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ו, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ' רע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מ' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין. ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמת מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

סידור תפלה לחרש"ש

ממ

יסוד

אלהים יכוין להשאיר בבוד דחכמה חלק מסוין עם כהסין דנפח ד' והשאר
ליסוד דחכמה

יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה
יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה
יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה
יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה
יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה
יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה	יה

מגופא דז"א

אה אה אה
יה יה יה
ייה ייה ייה

ג' כלי חכמה דנוק'

יוד הא וו הה
יוד יוד הא וו יוד הא וו הה
י יה יהו יהוה

מל'

תלים יכוין להשאיר ביסוד דחכמה הוויין עם הוויין דנפח ד' והשאר למל' דחכמה

ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה

ג' כלי חכמה דנוק'

יוד הא וו הה
יוד יוד הא וו יוד הא וו הה
י יה יהו יהוה

מגופא דז"א

אה אה אה
יה יה יה
ייה ייה ייה

ואס"כ

יג דכ"ס

סידור תפלה דהרש"ש

ואח"כ יאמר מלך עוזר וכו' לקמן דף נ"ח ואם הוא במנחה לו"ח או בערבית

כיון להוליא ללס דאחור דמי' דמי' להעלותה ע"ג רישא דז"ח עס ז' גבורות מע"ס דלאה ומע"ס דכתר וחכמה דאחור דמי' דרחל ע"ג רישא דז"ח.

וגם יכוין לסלק את צ' ללמים דאחור' דפני' דפנימיות דאבא ואימא מתוך ז"ח גם יכוין לסלק הז' גבורות מע"ס דכתר דרחל ע"ג רישא דז"ח.

ועתה יכוין להעלות כל הד' ללמים דהיינו צ' דאחור' דחילוניות וצ' דאחור' דפנימיות עס הז' גבורות דפנימיות ודחילוניות עס הרפ"ח עס נשמה יסוד דא"ח שבזיכור דז"ח למ"ן ומ"ד דאחור' וכו' ע"פ ע"ס דא"ק ולזיווג ע"ס דא"ק.

רפ"ח

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

יהוה יוד הא ואו הא י י יה יהו יהוה

זווג טעמי ע"ב וטעמי ס"ג דא"ק.

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי

י א ה ה ו י ה ה א י ה ה י ו ה ה

זווג דכפ"י דעסיק א י ה ה י ו ה ה

זווג דחג"ס דא"ח א י ה ה י ו ה ה

יוד אקף הי ויו יוד הי הי זווג צ' המזלות

זווג יא"ח איהיהוה

זווג יסו"ס סב' איהיהוה

וגמשיס ח' ללמים דהיינו ד' ללמים צ' דאחור' דחילוניות וצ' דאחור' דפנים

דפנימיות שטלו למ"ן עס ד' ללמים חדשים צ' דפנים דחילוניות וצ' דפני'

דפנימיות ע"ג רישא דז"ח:

איהיה	איהיה	איהיה	איהיה	איהיה	איהיה	איהיה	איהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
איהיה	איהיה	איהיה	איהיה	איהיה	איהיה	איהיה	איהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

סידור תפלה להרש"ש

לח

ג' כלי בינה דנוק'	ג' כלי דעת דנוק'	ג' כלי חכמה דנוק'
הה יוד הה אלק	הה וו הה יוד	הה וו הה יוד
ה י ה א	הה וו הה יוד	הה וו הה יוד
אה אהי אהיה	הא יוד הא יוד הא	הה וו הה יוד
	הא יוד הא ואו הא	י יה יהו יהוה

ג' כלי גבורה דנוק'	ג' כלי ס"ס דנוק'	ג' כלי חסד דנוק'
ה ה ן ה	אלף למד הי יוד סם	אלף למד
א ל ה י ם	צ ב א ו ת	אלף אלף למד
א כ ד ט ם	ה ש ת פ א	אל

ג' כלי הוד דנוק'	ג' כלי מל' דנוק'	ג' כלי יסוד דנוק'	ג' כלי נלח דנוק'
א ל ה י ם	אלף דלת גון יוד	שין דלת יוד	א ל
א אל אלה אלהי	א ד נ י	ש ד י	א א ל
א ל ה י ם	א אד אדנ אדני	ש שד שדי	ב ם
ב ס ו כ ן			

כתר

זכרנו גי' ע"ב וקס"א
 יכוין כי מוויג דע"ב וקס"א העולים כמס' זכור מזכרנו
 דאו"מ דאו"א ילאו המקיפים העליונים דחב"ד דאו"א דרך
 נש"ב מס' נו"ן דזכרנו ונחלבשו בת"ת דאו"א המלוכש
 בכחר דז"א והיו להפילין דחב"ד העליונים שהם שורשי

המו' שבכחר דז"א.

יוד הי ויו הי

אלף הי יוד הי

עתה יכוין להשאיר רשימו של כל האורות הנז' שהם הו' גבורו' דז' מלכיות
 דכחב"ד ח"ג וש"ע דח"ת שהם מס' ו' רבועי הויזח וב' נחמים ח' ממס'
 רבוע הויה שבח"ת עם מלכיות דמוחי' עם הנרנח"י שבח"ת שהם ו' הויזח מנקודות
 וי"ס דחולס צי"ס דלחה ועי' ננסרת לאה כולה מספי' הנז' דז"א.

ועתה יכוין להמשי' כל הו' גבורות וש"ע דח"ת מלאה לכחר דכחר דנקודת
 אחו' דרחל וגם להמשיך לכחר הנז' דנוק' חלק מגבורות דגופא דז"א
 מב' שלישי הת"ת שהם ןה צני' חולס וב' נחמים אחרונות ולכסור אחומו מ"ב
 שלישי הת"ת דז"א וכעד"ז צ"י חבות הנז'.

חסיה

שגשג ביפול אחרתם לגמרי ואז ביום שבו נשפך הדם והמ' כ"ז בספר הכוזב וסנה אם היו מטונים במנה דיום א' דפסח שחל בשבת להמשיך המזון דכח היה מטבול אחרת המונים ביום הוא לגמרי ואין כן רעון המאיל כי כל זה הוא לתקן חטא אה"כ שהיה בנשמות שבניסן נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד שאו קו ימין דכללות כל העולמות בדרך חילוניות העולמות הנקרא בכללות גבורה שב"ה נבראו שהוא שמאל דכללות כל העולמות ולפיכך היה המשכת המזון בלוחות המ"ט ימים לאס לאס ולפיכך אין לכיין בלוחות המנהה כנלפ"ד ואפ"כ סדיין לא נשפט לי הדבר לגמרי. וגם לפי זה אין לטין במלות ובתפלות של כל אותם המ"ט ימים בשום טנה כלל לא בחול ולא בשבת מלבד טנה השומר בלבד ואין עוד כי כל מדינה שגשג בירורה ותיקונה אז מתפשטים בה המזון ואין לומר כי כל התפלות והמלות של כל יום הוא בפרטות אהה מדינה של אותו יום כי אין כל מדינה נשגם עד שגשג כל המ"ט ימים כמ"ס בדרוש ז' שהוא דרוש א' של שומר דיטר המהחל עוד יש טנה אחרת וגם היא אמיתית ט' וגם אין לומר כי מלות השומר בפני פלמה והתפלות ושאר התלות כל א' בפ"ט אמת וטוב הדבר בשאר ימות הטנה אבל בימים אלו שבאו לתקן חטא אה"כ אינו כן וכ"כ בדרוש י"ב ד"ה ענין כל המ"ט ימים וכן בדרוש ז' כתב לפי שא"ל שדוונט ז"ל עוד היות ז' ספרים אלו בטי"ס ומתוקנים ואח"כ גילוי שבוש אין נמשכין המזון דכח מא"ל עד אחר סטבילה שבה נמשכין שרשי ד' מזון שכחת ד"ס"ס"ס ודוא"ל ודוא"ל וכל אלו המזון שנמשכו בשומר וכליל שבוש הם המזון דלחור ואח"כ בתפלת של יום שבוש לריך לטין במלת באהבה של הפנימיה ואילך להמשיך המזון דפיס מ"ס"ס ומא"ל ושא"ל עד סוף המוסף ואלו מדוונטס ז"ל ז"ל וזו דנדלות :

נגמר ספי' א' והיא פלוק א' :
ואח"כ ביום א' במלת באהבה מסתלקים ללמי המזון דלוא"ל מתוך עשרה פלוקי ד"ל והתבטות והחסדים שבהם שומדים ע"ג רש"א ד"ל והביטות ונבירות שבהם מתפשטים בעשרה פלוקי לזה ורחל כי כתב"ד ותג"ח דללמי המזון הם מתלבשים בלחה והם רנח"י ונה"י שהם הגשם דללמי המזון הם מתלבשים ברחל ובמלה אדרט יטין לנסור לזה מן כתב"ד תג"ח ולפי שאי אפשר לנסור את רחל לבא לפנים אם לא הקבל הארת ה' ראשונה ד"ל שהוא משום הנרנח"י כי לא היה בה רק גשם נה"י דללמי כל המזון ולריך שנקבל כל המזון דלחור לכן יטין להמשיך הביטות ונבירות דכתב"ד תג"ח דללמי כל המזון דעשרה פלוקי ז"ל דב"ן לפי' כח דפרלוקי הכתר דרחל ולנסור אותו ולהשאר שם המזון הראוי אליו יחידה דחידה ולהמשיך השאר לתכמה דכח במלת לחיים ולנסור אותו ובמלת מלך בינה וכן עמ"ל כל ה"ס לפרלוק הכתר דרחל בעשר חיצות זכריות :

ועי' השור מסתלקים המזון מהט"ן ושלים למ"ן עם חכמות וחסדים כמזכר בבוטות השור ונמשכן מזון דפיס ומתפשטים המזון דלוא"ל דלחור בפרלוקי לחור ד"ל מתקום שהו ומזון אה"כ דפיס בפרלוקי דפי' ד"ל וננה ועדל פלוקי כתר דפיס דרחל ונמשכים בו הגבורות דכתב"ד תג"ח דפיס ד"ל ונגמר ומלאו פלוקי כתר דרחל אחר השור י"ד גבורות ז' גבורות קשות בלחורי הכתר ח' מתוקות כפיס דכתר. וביום ב' חן מכוונה החיטניות (ס' ע"א) יטין בפנימיות במלת באהבה לפלק הגבורות דכתב"ד תג"ח מפרלוקי כתר דלחור דרחל ולהתלותם עם המזון דלחור ד"ל למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהתקן מזון חדשים מתוקים מזוונט ולהשכים עם המזון הישנים שפעל למ"ד ומ"ן לפנים ולחור דעשרה פלוקי לחור ד"ל ולהמשיך פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח דהמזון חדשים גם ימיס לפנים ולחור דפרלוקי כתר דלחור דרחל מהט"ן ומתוך שש גבורות קשות ושש מתוקות דכתב"ד תג"ח וס' י"ב גבורות לפנים ולחור דפרלוקי חכמה דלחור דרחל :

ואח"כ פ"י השופר דיום ב' מלבד בוונת החיטניות יטין בפנימיות בתקיעה ראשונה לפלק המזון דפיס שנמשכו בו"ל בתקיעות ביום א' ולהתלותם עם הגבורות דכתב"ד תג"ח שלהם שבפרלוקי כתר דפיס דרחל וביחודי דפיס דפיס למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהמשיך מזון חדשים מתוקים מזוונט ולחור להמשיך ב' בחי' המזון הנזכר לחור ופיס דעשרה פלוקי דפיס ד"ל ולהתקן פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח שלהם לפנים ולחור דפרלוקי כתר דפיס דרחל ומן הכתר הנזכר ימשיך שש גבורות קשות ושש מתוקות דכתב"ד תג"ח והם י"ב גבורות לחור ופיס הפרלוקי חכמה דפיס דרחל :

ונמצא כי בשני ימים נמשכו בו"ל ארבע בחי' מזון ולרחל נמשכו הגבורות דכתב"ד ותג"ח שלהם והם גבורות ומיתוק ביום א' ונבירות ומיתוק ביום ב' כי המיתוק הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נמנה בשם מיתוק אלא גבורות בדרך היום ב' והרי פתה ביום ב' אחר החקיעות יש בפנים ולחור דפרלוקי חכמה דלחור דפנימיות דרחל י"ב גבורות וכן כפיס לחור דפרלוקי חכמה דפיס דפיס דפיס י"ב גבורות והם ס' גבורות בלחור וה' בפנים וביום ד' הם ד' וביום ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יטין להמשיך עשרה גבורות דבינה ודעת ותג"ח והם כפילות מן לחור ופיס דפרלוקי חכמה דלחור דרחל לחור ופיס דפרלוקי בינה דלחור דרחל ולנסור אותו בי"א חיצות דזכר ט' ובמלות :

ובענין הגלוח בימי השומר לריך להוטר לשומר מאד שלא לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ט וכמנהג האר"י ולה"ה ולא כמ"ס קלח מקובלים אחרים לגלח (ע"ב) במ"ח כי ענין המזון של השומר בפני פלמה וענין השערות בפני פלמן ואינם דומין זל"ו ובחי' יום דמ"ט דשערות לא נמשכה כלל עד יום המ"ט ונסתפקתי ספק גדול אם הל יום מ"ט בשבת אם מותר לגלח במ"ח ולא אפשריטו לי ולולי שהכרתתי לגלח כמעט לא היתי מגלח גם לא התרתי לחמן לגלח קודם שבושת בכמה ימים :

ונחזור לפנין הראשון כי כמו כן הוא מר"ה ועד שמיני מלחה שאין לכיין בתפלות הימים ההם רק בשני ימים דר"ה זה בפנימיות וזה בחילוניות ואח"כ משם ואילך עד סרב יוה"כ אין לכוין רק ממילת באהבה ואילך לנסור שני פלוקים המתייחסים לאותי יום ואח"כ במלך עוזר כו' להמשיך המזון דפיס לפרלוקי הפנים דלחור יום דרחל וזה סדרן ואפ"ס שגבני מורי ורבותי ב"ל הם דברים פשוטים אפ"ס שיש להם סודות נעלמים הנה כוונתי להשוות הדעות ולדעת אם הסכימה דעמי לדעת גדולים והוא כי כוונת השמידה של ר"ה הוא כמו בחול ואין שיטי כלל בימיס אלא בענין הרי"ז והסכירה כן נראה חפשי שער הכוונות כנודע וש"ן שינוי אלא בפנין הנסירה שאין נגמר ביום א' אלא פרלוקי הכתר דנוקבא וביום ב' פרלוקי החכמה וכעמ"ל בשאר הימים ומלא שגריך לכוין לכוונת כל פרלוקי הנוקבא מאל עליון ואילך ביום א' כמו בחול ופי"ו ענין ד"ס דנוקבא נחוסך בכל ספי' ט' ספרות החסדים לה ונעשית פרלוקי גמור כי הכתר דטוק' סנכר ביום א' הוא שטיה שומר לחור חלי ההחתון דת"ל ד"ל ועתה נעשה פרלוקי ומתקן עד למסע וכעמ"ל כל ה"ס ע"ד כללות כל האלילות ובכל יום

דברות וביארדים (ה) לא ביום א' : (ב) עמ"ל בחי'מית אלא שנקטם כ"ז כס י"ב וביום ג' עד חצונו כו' עיין ללחן קודם אלא שנקטם ששם : 17

אהיה
יהוה

יה יהו יהוה

ג' כלי מלכות דנוקבא

אלף דלת נו"ן יוד
אז
א אד אדנ אדנ

ועתה לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אימא (ממותק) [עג:] שהם דלת וציר ב' [ובהם נעשו רמ"ח אבריה],

אבגדהוזהט"כ למנס עפצקר ש"ת
אבגדהוזהט"כ למנס עפצקר ש"ת

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג
לבחי' מוחין דילה מנצפ"ך
ונגמר חותם (השני) היסוד שבה,
הנקרא ציון,

ומכללותם (ה"ג) שביסודה,

ומכללותם (כ"ב אתוון),

והם המ"ן דילה מנצפ"ך

נעשה כלי יסודה

וחותם הראשון (ירושלים), שהיה ביסוד, מתפשט במלכות.

ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א, שהם ה"פ די"ן, מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך
שקבלה ע"י אימא, והם ה' אלפי"ן, ונעשית ה"פ אדנ"י

אדנ"י אדנ"י אדנ"י אדנ"י אדנ"י

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א, ובוה הנערה באה אל פני המלך,
שננסרה ובאה לפני (פגים) ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א, ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר

יאההויה

יאהלוהים

יאהדוניה

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם

י, יה, יהו, יהוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה

לכוון כלי היסוד שלה, שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן (שם ב"ן - תו"ח),

ולהחזיר זו"ן למקומם [אב"א]

(*) יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין

י	א	א	א	י	סקילה
ו	ד	ה	ה	ו	שריפה
ו	ו	ו	ו	ו	הרג
ו	ו	ו	ו	ו	חנק
י	א	א	א	י	סקילה
ו	ד	ה	ה	ו	שריפה
ו	ו	ו	ו	ו	הרג
ו	ו	ו	ו	ו	חנק

* קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה זצוק"ל בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב. אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכוין זה לפני העלאת רפ"ח ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכוין בזה כלל, והבוחר יבחר.

דחיצוניות דו"א מלובשים כמלכיות שהם ריבועי הוי"ת דכחב"ד חג"ת דפרצוף דפנים דחיצוניות דו"א, ל"ס דכתר דפרצוף דפנים דחיצוניות דרחל העומד דבוק כנגד ב"ש התחתונים דת"ת דו"א דניקוד הנזכר, ולנסור אותו.

ויכוין להשאיר בכתר הנזכר דנוק' את המוחין וגבורות דכתר דו"א עם ההוי"ה דבניקוד קמץ, וגם המוחין דב"ש התחתונים דת"ת דו"א עם ו"ק דהוי"ה דבניקוד [חולם], ושארית המוחין דחב"ד ח"ג וש"ע דת"ת, ימשיכם לחכמה דנוק' העומד כנגד פרק א' דנצח דו"א. ויכוין להמשיך לחכמה הנזכרת את הגבורות ומוחין דפרק ראשון דנצח דו"א שהוא י"ה דתיריק עם ב' נתחים ראשונים דריבוע הוי"ה דנצח דו"א, ויכוין לנסור החכמה הנזכרת דנוק'. (מסידור השד"ה).

[ע"ג ע"א] ד"ה כמוסף וכו' שהוא פרצוף החכמה הכולל דו"ן וכו'. ג"ב, לאו דוקא, אלא גר"ן של הפרצוף שהם בינה וחג"ת נה"י בלחש, וכתר וחכמה של הפרצוף בחזרה, כמו בשחרית. ועיין לעיל בהקדמת מוסף שבועות דף ט' ע"ג וז"ל: לחש גר"ן דכתר, חזרה חיה ויחידה, יעו"ש. (מסידור הראמ"ע).

[פ"א ע"א] ד"ה זכרנו וכו'. יש לעיין, כשנכנסין צלם דאימא שהוא נה"י דאימא עם צלם דעשרה רבועים כחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת ללאה, ושני שלישי ת"ת ונה"י לע"ס דרחל, נמצא דמה שנכנס עתה ברחל הוא נה"י דצלם בלבד, כלומר נה"י דנה"י של המוחין דחו"ב חו"ג דחו"ב חו"ג דאימא, והשאר נכנס בלאה. ואחר שננסרה לאה נותנים כחב"ד חו"ג וש"ע"ת לכתר דרחל, ואח"כ כל יום יורדים חלק מכחב"ד חו"ג לספירה אחת דרחל

רבועי הוי"ת דכחב"ד חג"ת דפרצוף הפנים הנזכר דו"א, ל"ס דכתר דפרצוף דפנים דפנימיות דרחל העומד כנגד ב"ש התחתונים דת"ת דפרצוף דפנים דפנימיות דו"א ולנסור אותו.

ויכוין להשאיר בכתר הנזכר דנוק' את המוחין וגבורות דכתר דו"א עם ההוי"ה דבניקוד קמץ, וגם המוחין דב"ש התחתונים דת"ת דו"א, עם ו"ק דהוי"ה דחולם, ושארית המוחין דחב"ד ח"ג ושליש עליון דת"ת ימשיכם לחכמה דנוק' העומד כנגד פרק א' דנצח דו"א.

ויכוין להשאיר בכתר הנזכר דנוק' את המוחין וגבורות דכתר דו"א עם ההוי"ה דבניקוד קמץ, וגם המוחין דב"ש התחתונים דת"ת דו"א עם ו"ק דהוי"ה דחולם, ושארית המוחין דחב"ד ח"ג ושליש עליון דת"ת ימשיכם לחכמה דנוק' העומד כנגד פרק א' דנצח דו"א.

ויכוין להמשיך לחכמה הנזכרת את הגבורות ומוחין דפרק א' דנצח דו"א שהוא י"ה בחיריק עם ב' נתחים ראשונים דריבועי הוי"ה דנצח דו"א, ויכוין לנסור את החכמה הנזכרת.

ועתה יכוין להמשיך ולהחזיר את הוי"ה גבורות דכחב"ד חג"ת דאחור דחיצוניות דנוק' שהיו בכתר דאחור דחיצוניות דנוק' ועלו למ"ן, עתה יחזירם למקום שהיו שהוא לכתר דאחור דחיצוניות דנוק'. ויכוין להשאיר בכתר הנזכר דנוק' את המוחין וגבורות דכתר דו"א עם הוי"ה בניקוד קמץ, וגם המוחין דב"ש תחתונים דת"ת דו"א עם ו"ק דחולם, ושארית המוחין דכחב"ד ח"ג וש"ע דת"ת ימשיכם לחכמה דנוק' העומד כנגד פרק א' דנצח דו"א. גם יכוין להמשיך עתה ע"י ז"א ז' גבורות מתוקות דכחב"ד חג"ת דפרצוף דפנים

מוחין שלה, והרי הנה"י דאימא נכנסין בלאה ורחל, וכשירצאה יוצאה משניהם, נמצא א"כ שהם מוחין דחלקה ואינם ניתנים לרחל. ומה שלוקחת רחל כל יום הוא גבורה אחת דוקא, מהמוחין שלקחה לאה. (עפ"י שערי רחמים ח"א שאלה רי"ט).

וננסרת. והספק הוא אם כמו שיורדים חלק מכחב"ד חו"ג לספירות דרחל כן לוקחת גם כן ממוחין דחו"ב חו"ג שלקחה לאה, או דוקא לוקחת מכחב"ד חו"ג והרבועים, אבל המוחין שלקחה לאה אינם יורדים לרחל. וי"ל דהרבועים שלוקחת הארתם לאה אלו הם

חידושים וביאורים על הסידור חלק ח

מנחה בלחש להעלותה לכח"ב דיסור"ת, עולים זו"ן דנקודה רביעית לראש התבונה שהם ישסור"ת שכצד שמאל דא"א.

חזרה להעלות לזו"ן דנקודה רביעית לנה"י וחג"ת ודעת דאימא עילאה, נה"י וחג"ת הם בחינת זו"ן, ודעת הוא המכריע בין תרין עטרין, ויקראו ישסור"ת.

נעילה בלחש להעלותם לכח"ב דאימא עילאה, החו"ב הם תרין עטרין ונקראים או"א עילאין, והכתר הוא שורשי המוחין הנקראים עתיק ונוק' וא"א ונוק'.

חזרה דנעילה עולים זו"ן דנקודה רביעית, עם אימא שהם זו"ן דנקודה שלישית, ועם הזו"ן דנקודה חמישית, לא"א דכל אחד מהם לא"א דאותה נקודה ע"ב.

היכלות יום כפור היכלי דא"א ערבית היכלי נוק' דא"א. שחרית היכלי דכורא, ר"ל ז"א דאו"א דא"א. חזרה דשחרית

[בתחילת הסידור צירף הראמ"ע ז"ל דף נוסף וכתב]: העליות בתפלות כפור

ערבית עולה זאת הנקודה למלכיות דאימא עילאה, שהיא מלכות דאו"א עילאין שכצד שמאל דא"א.

שחרית בלחש עולה לנה"י וחג"ת דאימא עילאה. (ר"ל פרקין תחתונים ואמצעיים דנה"י יקראו נה"י, ופרקין עילאין דנה"י יקראו חג"ת, והם נקראים נפש בערך כללות פרצוף אימא הנ"ל).

חזרה להעלותה לדעת דאימא המכריע בין תרין עטרין שהם ישסור"ת.

מוסף להעלותה לחו"ב דאימא, שהם תרין עטרין ונקראים או"א עילאין.

חזרה דמוסף להעלותה לכתר דאימא עילאה, שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' שורש ארבע מוחין דכתר.

עב. ובספר שערי רחמים חלק א' שאלה רכ"ג כתב וז"ל: כתב הרב תורת חכם דף קכ"א ע"כ וז"ל: ודע כי הנוק' העולה בתפלות של יום הכפורים קודם ז"א עד בחר דאימא וכו', וזו העליה היא זו"ן שלה שעולים עד בחר דפרצוף אימא שלה, אבל הזו"ן דז"א דכללות הם במקומם עד המנחה וכו', וכשעולים לדיקנא דא"א כנעילה הוא בא"א דכל אחד מהם, וכן אימא שעולה לא"א הם זו"ן דאימא הכוללת כלומר דנקודה השלישית, ועולים לדיקנא דבחינת א"א שלה, שאין אנו יכולים לומר שעולה לאימא הכוללת, שאין העלה קודם הז"א, ועוד

[שם] מסתלקין מתוך נרתיקן וכו' ועמדו הם ונרתיקן לאו"מ וכו'. משא"כ הבינות וגבורות בעמוד הסמוך שאינם מסתלקין מנרתיקן שהם הנה"י דאימא, שהולכים להתלבש בלאה ורחל, לא כן החכמות וחסדים שעומדים לעלות למ"ן בתקיעות, ופשוט. וצ"ל שבתקיעות גם הבינות וגבורות מסתלקין מנרתיקן, שגם הם עולים, הגם שלא כתוב שם זה שפשוט הוא שהמוחין עולים ולא הנה"י דאו"א (ענ"ה י"ז רע"א). וכאן כתב על החכמות וחסדים כיון שצריך הב"ן דמ"ה ללכת לנה"י דאימא נתרוקן הכל ועמד מוכן לעליה בתקיעות, (כפי ענ"ה ז"ל שהנה"י דאבא בשלמותו הוא העומד לאו"מ על ז"א, צ"ל מדוע נתרוקן מעכשיו, וי"ל).

[דף ל"ז ע"א] ועתה מוחין וכו' בסדר זה כחכ"ד וכו'. ובדף שאח"ז ונ"א כתב ועתה יכוין להשאיר וכו' וכו'. (עיין ש"ש ז"ל על דרוש ג' אות ד' שהם ב' דברים מוחין וז"ג). ונראה שהמוחין עצמן נשארים בלאה והם חלקה ממש, והגבורות שלהם הם הנמשכין מלאה לרחל כדי לנסור את רחל עד התקיעות ששם עולים כל המוחין שקיבלו לאה ורחל (שנתפשטו אז ט"ס רחל) וגם הז"ג למ"ן, (רק הרשימו שלהם שבלאה אינם עולים, עיין ענ"ה ז"ל דף ח"י אות ז'), ועיין בסמוך.

[דף ל"ז ע"ב] לדת"י דלאה. וכ"ה ביום ב'. לכאורה היה צ"ל לכדת"י, שגם הכתר נכנס בלאה. וכן בעמוד שלאח"ז כתב ביי"ס דלאה. (וברור שעיקר כוונתו בכל ג' קוי לאה ודת"י לאו דוקא). (עיין פת"ע דף צ"ט ע"ד באהבה דיוה"כ). ובציור יש גם כתר וגם דעת, ואיפה נכנס הכתר. ובעליה בתקיעות לא נו' כתר בצלם המוחין ונז' בז"ג. גם יש לשאול על קו האמצעי שהוא כפול בנרנח"י ובמוחין, ולא כפול בריבוע ההוי"ה.

ומ"ש כאן בסידור "קודם החילוף", מצדד לומר שהוא ט"ס, וצ"ל לאחר החילוף. וכפי מ"ש הרב השד"ה ז"ל שם בדף כ"ד (וכ"כ ממה שהובא בשמו בס' אור החיים עמוד ק"ב), החילוף הוא פרטי, וחכמות שלאחר החילוף שבצד ימין דז"א והם מ"ה וכו"ן דמ"ה יסתלקו מב' נצחים דאו"א והם יהיו מוחין דאבא, וחוזרים כמו שהיו לפני החילוף, ועומדים לאו"מ על הז"א. והמוחין הללו והכלים שלהם שהם עתה נה"י דאבא הם המתעוררים בתקיעת שופר. וכמו כן מסתלקים המוחין דבינות שלאחר החילוף שבצד שמאל דז"א מב' הודות דאו"א ומתלבשים בנה"י דאימא כמו שהיו לפני החילוף, ונכנסים בלאה ורחל. ומ"ש בסידור כאן חכמות וחסדים דקודם החילוף, היינו מה שהיו קודם שנתחלפו עתה פעם שנית כדי שיכנסו שנים הימנים בנה"י דאבא וב' השמאלים בנה"י דאימא. וזה שאומר רבנו קודם החילוף, היינו קודם שיתחלפו עכשיו פעם הב', והוא המצב שלאחר החילוף שקדם לזה שהיו חכמות וחסדים בנצחים דאו"א ובינות וגבורות בהודות שלהם, עתה יתחלפו חילוף שני שבו יחזרו להיות כמו שהיו מתחילה מ"ה וכו"ן דמ"ה לנה"י דאבא והם יהיו או"מ, ומ"ה וכו"ן דב"ן לנה"י דאימא והם הנכנסים בלאה ורחל. אמנם הצד השווה לשניהם, הרב ענ"ה והרב השד"ה, שצלם דאבא באהבה הוא מ"ה וכו"ן דמ"ה, וצלם דאימא שנכנס בלאה ורחל הוא מ"ה וכו"ן דב"ן. וההפרש הוא אם צריך לחילוף נוסף או לא צריך. ועיין בהגהת השמ"ש זיע"א בפ"ט דשער כ' ד"ה הנה נודע וכו' ודו"ק. ועיין בענ"ה ז"ל ובהגהת השד"ה ז"ל הנז"ל מה שדיברו בהתאמת לשונות רבנו זיע"א ע"ש בדב"ק באורך. ויה"ר שהשי"ת ברחמיו יתן לנו בריאות וריכוז מחשבה למשקל ולמטרי כדבעי בנושא זה החשוב מאד ויעב"א.

אתו, ומהנוק' יעלו ואליה יחזרו. ויש לדחות).
 (ולא נזכר באיזה דרך תקבלם רחל מז"א הגם
 שמסתברא לכאורה שהוא מהחזה, אבל לא
 פורש). והסיבה לזה אולי היות ולאה ננסרה
 כולה ביום א', והיינו מהמוחין הראשונים,
 וכמ"ש בסידור, והזיווג אתה מיום הא' דר"ה
 והוא כולל וכנראה משעה"כ דף ק"ב רע"ד,
 ולכן אין לה לקבל עוד מה שהוא. והגם
 שרז"ל בדף צ"ו רע"ג כתב וז"ל: אבל לאה
 ננסרת לגמרי ביום א' ובכל יום ויום וחוזרת
 פב"פ עמו ולכן תיקנו ענין זכרנו קודם מלך
 עוזר וכו' עכ"ל. והנה לשון זה נראה מוקשה,
 עיין ש"ש ז"ל מ"ש. ובתו"ח הנדפס הגירסא
 חוזרת בלי ו' ע"ש מ"ש זיע"א.

ובדלותי הייתי רוצה לפרש דברי רז"ל אלו
 שלא ננסרת לגמרי ביום א' ובכל יום ויום
 חוזרת פב"פ, וחזרתה כמ"ש הוא ז"ל במלך
 עוזר וכו', ושוב חזר רז"ל לעיקר נסירת לאה
 ביום א' שלכן תיקנו זכרנו לפני מלך כי שם
 נרמז נסירת לאה ובמלך וכו' באה לפני.
 וצ"ל מה יהיה עם לאה דשאר הפרצופים,
 האם תשאר בלי תיקון ונסירה וכשרז"ל שכל
 הימים הללו הזיווג הוא עם לאה, האם מתכוין
 דוקא עם לאה דאח' דאח' דפנימיות ודאחור
 דחיצוניות.

ושור"ר מ"ש הענ"ה ז"ל בדף י"ז, והגהות
 השד"ה ז"ל המודפסים בסוף באתי לגני ח"א
 דף ק"ע סוף ע"ב ד"ה לאה [בענ"ה הנד"מ
 עמוד ג' בהגהה ד' שם] וקע"א ע"א ד"ה
 לאה [בענ"ה הנד"מ עמוד נ"ח בהגהה ז' שם].
 (וצל"ע במ"ש שם בפירוש דברי רבינו בנה"ש
 שכוונתו כל יום מכוונים לבנות פרצוף א',
 יום א' כתר דז"א ודלאה ורחל, יום ב' חכמה
 וכו', ובכל יום עושים נסירה לכל פרצוף
 הנבנה באותו יום, עכ"ל. וא"כ מה הפרש בין
 לאה ורחל. ורז"ל בדף צ"ו וק"ב מחלק

[דף ל"ח ע"א] להשאיר רשימו וכו'. וכן ביום
 ב' באחור דחיצוניות. וחזן מזה אין קבלה
 ללאה. וכתב הרב ענ"ה ז"ל בדף ח"י אות ז'
 שהרשימו שנשאר בלאה לא עולה למ"ן כיון
 שאינה לוקחת ממוחין החדשים כבר למה
 תעלה בסוד מ"ן, עכ"ל. ומ"ש רבינו לקמן
 דף מ"ט ע"ב יכוין וכו', ע"ש מה שכתב ע"ז.
 והנה לפ"ז היה אפ"ל שגם חלק המוחין
 דכחב"ד ח"ג ושליש ת"ת לא יסתלקו לעלות
 למ"ן מהטעם האמור על הרשימו דז"ג. אבל
 נראה מהתקיעות שעולה צלם שלם, שאין
 עליה לחצאין. וגם הלא המוחין חוזרים לז"א,
 ואיך יקבל חציו וחציו לא. ובלי ספק שהכל
 יוצא מלאה ורחל ועולה למ"ן וחוזר לז"א
 כבתחילה, ורק הרשימו הב' לא עולה ונשאר
 בלאה תמיד, (ולא נקרא זה חסרון כיון
 שעצמותם שקבלה רחל עולה עם המוחין).
 ואין לה גבורות יותר מזה, כי כל מה שיכוא
 אח"כ מקבלת רחל מז"א ולא בדרך לאה כנז'.
 שור"ר בפת"ע דף צ"ד (וכן בסידור הכת"י)
 בנסירת מנחה וערבית שכתב שמקבלת לאה
 דאחור דפני' ז"ג ומשאירה רשימו ונותנת
 עצמותם לרחל. וזה לא נז' בסידור. וטענת
 הרב ענ"ה ז"ל הנז"ל אפ"ל מה שלא עלה
 הרשימו כיון שעלה העצמות שברחל לא
 חשיב הרשימו, וכאילו עלה גם הוא. (אמנם
 מ"ש הפת"ע והסידור הנז' שהז"ג דאחור
 דאחור חוזרים תחילה לרחל דרך לאה ואח"כ
 נמשכים הד' צלמים בתוך ז"א, בסידור
 שבידינו כתוב בהדיא שתחילה נכנסים
 הצלמים בז"א חדשים גם ישנים, ואח"כ
 חוזרים הז"ג לכתר דנוק', וכן בתקיעות אחרי
 כל תר"ת. ויש להסתפק אם הז"א מקבל הז"ג
 קודם חזרתם לנוק', או שחוזרים ישר לנוק'
 לפני קבלת ז"א המוחין לפי הפת"ע או
 אחריהם לפי הנז' בסידור. ולכאורה יותר
 נראה שלא הולכים לז"א, שאין להם קשר